

پیش‌ها و پاسخ‌ها

کد پرسش: ۳۲۰

اخلاق
اخلاق فردی

احکام
احکام نماز

پرسش کننده: اشکان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره پرسش: ۱۰

تاریخ پرسش: ۱۳۹۶/۳/۲۶

با عرض سلام و خسته نباشید سوالی داشتم. از دیدگاه علامه فردی که شرب خمر کرده باشد تا چه مدت نماز و روزه اش مقبول نمی‌باشد؟

پاسخ به پرسش شماره: ۱۰

تاریخ پاسخ به پرسش: ۱۳۹۶/۳/۲۹

نماز شارب الخمر تا هنگامی که مست است صحیح نیست؛ چراکه خداوند فرموده است: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾** (نساء / ۴۳)؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! در حالی که مست هستید به نماز نزدیک نشوید تا بدانید که چه می‌گویید» و بنا بر روایتی مشهور تا چهل روز قبول نمی‌شود (بنگرید به: مصنف عبد الرزاق، ج ۹، ص ۲۳۵؛ مصنف ابن ابی شیبیه، ج ۵، ص ۵۱۲؛ مسند أحمد، ج ۲، ص ۱۷۶؛ سنن الدارمی، ج ۲، ص ۱۱۱؛ سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۱۲۰؛ سنن ابی داود، ج ۲، ص ۱۸۴؛ سنن الترمذی، ج ۳، ص ۱۹۲؛ سنن النسائی، ج ۸، ص ۳۱۴؛ سنن البيهقي، ج ۸، ص ۲۸۸؛ عدّة من المحدثين، الأصول الستّة عشر، ص ۵۶؛ برقی، المحاسن، ج ۱، ص ۱۲۵؛ کلینی، الکافی، ج ۶، ص ۴۰۰؛ ابن بابویه، من لا یحضره الفقیه، ج ۳، ص ۵۷۰؛ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۹، ص ۱۰۶)؛ چراکه خمر تا چهل روز در بدن او وجود دارد (برقی، المحاسن، ج ۲، ص ۳۲۹؛ کلینی، الکافی، ج ۶، ص ۴۰۲؛ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۹، ص ۱۰۸)، در حالی که **«لَا تُقْبَلُ صَلَاتُهُ مَا دَامَ فِي عُرْوَقِهِ مِنْهَا شَيْءٌ»** (ابن بابویه، عقاب الأعمال، ص ۲۴۳)؛ «نماز او تا هنگامی که چیزی از آن در رگ‌هایش وجود دارد قبول نمی‌شود»؛ با توجه به اینکه وجود آن مانع از نزدیک شدن فرشتگان رحمت به اوست، بلکه بنا بر گفتاری از منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی، اعمال او تا هنگامی که توبه نکرده است قابل قبول نیست، اگرچه بیش از چهل روز بر او بگذرد؛ چراکه خداوند فرموده است: **﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾** (مائده / ۲۷)؛ «خداوند تنها از پرهیزکاران قبول می‌کند»؛ چنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: مَنْ ارْتَكَبَ كَبِيرَةً لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَمَلَهُ حَتَّى يَتُوبَ أَوْ يُقْتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»؛ «شنیدم منصور می‌فرماید: هر کس مرتکب کبیره‌ای شود خداوند

عمل او را قبول نمی‌کند تا آن گاه که توبه کند یا در راه خداوند کشته شود».

هر چند این می‌تواند به معنای آن باشد که اعمال او هرگاه پیش از چهل روز توبه کند نیز قبول می‌شود؛ خصوصاً با توجه به اینکه توبه هر اندازه به گناه نزدیک‌تر باشد، قابل قبول‌تر است؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (نساء / ۱۷)؛ «(قبول) توبه بر خداوند تنها برای کسانی است که بدی را از روی جهالت مرتکب می‌شوند و سپس به زودی توبه می‌کنند، پس آنان خداوند توبه‌ی‌شان را قبول می‌کند و خداوند دانایی حکیم است». بنابراین، کسی که مرتکب یکی از کبائر مانند شرب خمر می‌شود، نباید توبه را به تأخیر بیندازد یا در نماز و سایر اعمال صالح کوتاهی کند، بلکه باید بلافاصله پس از هوشیاری توبه کند و بر نماز و سایر اعمال صالح بیفزاید تا شاید مورد آمرزش خداوند قرار گیرد؛ چراکه خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.

دفتر حفظ و نشر آثار منصور هاشمی خراسانی
بخش پاسخگویی به پرسش‌ها

